

Список посилань

1. Земельний кодекс України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>
2. Моніторинг земельних відносин в Україні: 2016-2017 [Статистичний щорічник]. Режим доступу: <http://land.gov.ua/wp-content/uploads/2018/10/monitoring.pdf>
3. Різаненко П. «Тимчасовий» мораторій довжиною у вічність [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://blogs.pravda.com.ua/authors/rizanenko/5c4227cf1aeb9/>

Юлія Олександрівна ТКАЧЕНКО,

Студентка групи ОО 3-1 Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

Науковий керівник - МЕЩЕРЯКОВ Володимир Євгенійович,

кандидат економічних наук, доцент кафедри прикладної економіки і міжнародних економічних відносин Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

ШЛЯХИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку України проблема безробіття є ключовим фактором, який дестабілізує ринок праці. Соціально-економічне становище держави прямо пропорційно залежить від ринкового механізму, який, у свою чергу, потребує регулювання. Запорукою ефективного функціонування та розвитку економіки є працездатне населення.

За даними Державної служби статистики України, за останні 17 років рівень непрацевлаштованих громадян становив: найбільше – 12,4% у 2000 році й найменше – 6,9% у 2007 та 2008 роках. За 2017 рік він становив 9,5%, або 1698 тис. осіб. Протягом 2019 року рівень безробіття в Україні поступово знижувався, зокрема у першому кварталі цей показник становив 9,6%, або 1,65 млн осіб, а в третьому кварталі рівень безробіття становив 8,4 %, або 1,46 млн осіб [1].

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 року № 546 схвалено Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2019–2021 роки, в якому визначено основні передбачувані макропоказники економічного і соціального розвитку України. Відповідно до вказаного Прогнозу протягом 2019–2021 років рівень безробіття серед населення віком 15–70 років зменшиться з 8,9% у 2019 році до 8,3% у 2021 році.

З огляду на новітні наукові розробки та світову практику формування ефективної політики регулювання зайнятості та безробіття в Україні, запорукою розв'язання проблеми є розробка і реалізація широкого комплексу відповідних заходів, насамперед, у соціально-трудої сфері. Слід посилити увагу щодо оновлення та підвищення технічного рівня робочих місць, зокрема,

для того, щоб кожне з них забезпечувало зайнятому прожитковий мінімум і подальше зростання заробітної плати (з урахуванням інфляції). Це дозволить привести заробітну плату у відповідність з продуктивністю праці, ліквідувати фіктивні робочі місця, зменшити приховане безробіття [2].

Отже, на сьогодні однією з головних причин безробіття є незбалансованість попиту і пропозиції робочої сили, саме тому в державі повинна втілюватись активна політика, яка складається із таких заходів:

- збільшення попиту на робочу силу з боку державного та приватного сектора економіки;

- підвищення конкурентоспроможності робочої сили та забезпечення відповідності робочої сили й робочих місць;

- вдосконалення процесу працевлаштування;

- створення відповідних програм та стратегій для заохочення та підвищення продуктивності праці молоді;

- запозичення в Європейських країн досвіду ведення ефективного функціонування ринку праці;

- проведення ряду всебічних реформ в галузі освіти, науки, культури.

Крім того, серед основних напрямів подолання рівня безробіття слід виділити наступні:

- підвищення рівня мінімальної та середньої заробітної плати;

- скорочення внутрішніх і зовнішніх міграційних процесів населення;

- проведення профорієнтаційної роботи з молоддю та підвищення кваліфікації працівників за кошти підприємства, на якому вони працюють або держави;

- врегулювання нестабільної ситуації на сході України;

- створення сприятливих умов праці та забезпечення соціального захисту працівникам;

- подолання демографічної кризи населення;

- легалізація тіньового сектору економіки;

- періодичне дослідження ринку праці з урахуванням наявних вакансій з боку роботодавців та запропонованих резюме з боку працівників;

- матеріальна підтримка безробітних на довготривалій основі;

- збільшення числа тих професій, на які є попит на ринку праці [3].

Таким чином, розв'язати проблему безробіття остаточно неможливо, проте можна скоротити її масштаби. Для цього необхідно провести ряд комплексних заходів. Перш за все муніципальні та регіональні органи влади повинні приділяти увагу інформованості молоді про ситуацію на ринку праці. Для цього необхідно проводити різні семінари, ярмарки вакансій, створювати відеоролики про затребувані професії тощо.

Список посилань

1. Рівень безробіття в Україні URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/unemploy/2019/> (дата звернення 14.03.2020)

2. Іваницька С. Б., Мороховець І. О. Проблема безробіття України. *Ефективна економіка*. 2015. URL: <http://www.m.nayka.com.ua/efektyvna-ekonomika> (дата звернення 14.03.2020)

3. Турчак В. В., Ващенко Т. А. Працевлаштування молоді в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. *Економічні науки*. 2016. URL: http://www.rusnauka.com/35_OINBG_2010/Economics/73863.doc.htm (дата звернення 14.03.2020)

Віталіна Володимирівна ДРОБ'ЯЗКО,

Студентка групи ООЗ-1 Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

Науковий керівник - СКОРОМНА Олена Юріївна,

кандидат економічних наук, доцент Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

СТРАТЕГІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

НБУ є центральним банком та наділений особливим правовим статусом, оскільки як особливий центральний орган державного управління здійснює регуляторне державне управління банківською системою. У 2018 році ним була ухвалена «Стратегія розвитку», яка забезпечує прозорість, передбачуваність та послідовність діяльності центробанку. Річною дорожньою картою для реалізації середньострокової стратегії центрального банку є Програма дій НБУ на 2020 рік. Завдяки цій стратегії забезпечується прозорість, передбачуваність та послідовність діяльності центробанку, а Програма дій НБУ на кожний рік є основою для вимірювання ефективності його роботи та звітування перед суспільством, клієнтами та партнерами.

У Нацбанку визначили сім стратегічних цілей - забезпечення низької інфляції, стабільної, прозорої та ефективної банківської системи, відновлення кредитування, ефективного регулювання фінансового сектора, вільного руху капіталу, фінансової інклюзії, а також розбудова сучасного, відкритого, незалежного та ефективного центрального банку [1].

Одним із ключових пріоритетів НБУ у 2020 році, на якому ми зосередили свою увагу, є упровадження принципів Плану протидії розмивання бази оподаткування (план дій BEPS).

План BEPS є ініціативою, започаткованою Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) та країнами-лідерами світової економіки G20 протягом 2012–2013 р., має рекомендаційний характер і відкритий до приєднання з боку будь-яких країн світу. Основна мета Плану – забезпечити оподаткування прибутку в державі, де фактично провадиться підприємницька діяльність, та перешкоджати штучному переміщенню прибутку до низькоподаткових юрисдикцій із метою ухилення від сплати податків. План дій BEPS побудований на таких принципах:

– забезпечення узгодженості місцевого регулювання в частині його впливу на зовнішньоекономічну діяльність;